EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 14.10.2022
COM(2022) 543 final

2022/0332 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa looduskeskkonna ja looduslike elupaikade kaitse konventsiooni alalise komitee 42. koosolekul

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Käesolev ettepanek käsitleb otsust, millega määratakse kindlaks liidu nimel võetav seisukoht seoses Euroopa floora ja fauna ning nende kasvu- ja elupaikade kaitse konventsiooni alalise komitee 42. aastakoosolekuga, mis toimub 29. novembrist kuni 2. detsembrini 2022. aastal Strasbourgis Prantsusmaal. Seisukoht võetakse seoses järgmiste otsuste kavandatava vastuvõtmisega alalises komitees: 1) konventsiooni II ja III liite muutmist käsitlev otsus ja 2) alalise komitee kodukorra muutmise ettepanekuid käsitlev otsus.

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Euroopa floora ja fauna ning nende kasvu- ja elupaikade kaitse konventsioon

1979. aastal vastuvõetud Euroopa floora ja fauna ning nende kasvu- ja elupaikade kaitse konventsiooni (Berni konventsioon) (edaspidi „leping“) eesmärk on kaitsta Euroopa looduslikku taimestikku ja loomastikku ning nende looduslikke kasvu- ja elupaiku eelkõige nende liikide puhul, kelle kaitsmine nõuab mitme riigi koostööd. See on valitsustevaheline leping, mis sõlmiti Euroopa Nõukogu egiidi all. Leping jõustus 1. juunil 1982. aastal. Euroopa Liit on kõnealuse lepingu osaline alates 1. septembrist 1982[1]. Praeguseks on lepingul 51 osalist, sealhulgas kõik ELi liikmesriigid.

2.2. Alaline komitee

Alaline komitee on konventsiooni otsustusorgan, kelle pädevuses on hinnata liikide kaitsestaatust ning vaadata selle alusel läbi nende liikide kuulumine lepingu liidetes esitatud loeteludesse. Komitee ülesanded on loetletud lepingu artiklites 13–15. Komitee kohtub vähemalt korra kahe aasta tagant ja alati, kui konventsiooniosaliste enamus seda nõuab. Alalisel komiteel on tavaks kohtuda igal aastal.

Liidu seisukoht lepingu liidete muudatuste ja alalise komitee kodukorra läbivaatamise kohta kehtestatakse nõukogu otsusega, mis põhineb komisjoni ettepanekul.

2.3. Alalise komitee kavandatavad aktid

Alaline komitee võtab oma 42. koosolekul eeldatavasti vastu kaks otsust, millel on Euroopa Liidule õiguslikud tagajärjed. Esimene käsitleb lepingu II ja III liite muutmist ning teine alalise komitee kodukorra muutmist.

2.3.1 Lepingu II ja III liite muutmine

Lepingu artikli 17 kohaselt tuleb lepingu liidete muutmist käsitlevad otsused teha lepinguosaliste kahekolmandikulise häälteenamusega. Otsus jõustub kõigi lepinguosaliste suhtes kolm kuud pärast selle vastuvõtmist alalises komitees, välja arvatud juhul, kui üks kolmandik lepinguosalistest on esitanud vastuväited. Muudatused jõustuvad nende lepinguosaliste suhtes, kes ei ole vastuväiteid esitanud. Kavandatava akti eesmärk on muuta lepingu II ja III liidet, nagu on sätestatud lepingu artiklis 17.

2.3.2 Alalise komitee kodukorra muutmine

Kooskõlas lepingu artikli 13 lõikega 6 on alaline komitee koostanud oma kodukorra. Kodukorra artikli 21 kohaselt saab kodukorda muuta lepinguosaliste kahekolmandikulise häälteenamusega. Kavandatava akti eesmärk on muuta kodukorda.

[1] Nõukogu 3. detsembri 1981. aasta otsus 82/72/EMÜ Euroopa floora ja fauna ning nende kasvu- ja elupaikade kaitse konventsiooni sõlmimise kohta (EÜT L 38, 10.2.1982, lk 1).

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

3.1. Lepingu II ja III liite muutmine

Šveits on teinud ettepaneku muuta lepingu liiteid. Ettepanekuga soovitakse vähendada hundi (*Canis lupus*) kaitse taset, viies hundi II liitest (rangelt kaitstavad loomaliigid) üle III liitesse (kaitstavad loomaliigid – reguleerimine on võimalik). Loomaliikide kandmine II või III liitesse põhineb lepingu üle peetavate läbirääkimiste ajal kättesaadavatel teaduslikel andmetel ning Euroopas ohustatud imetajate, lindude, kahepaiksete ja roomajate loeteludel, mille on koostanud Euroopa Nõukogu juurde kuuluv Euroopa looduse ja loodusvarade kaitse komitee[2]. Lepinguga ei ole vastu võetud kriteeriume, mille alusel liike lepingu liidetesse uuesti kanda või neid sealt uuesti välja arvata.

Šveits esitas juba 2018. aastal sarnase muudatusettepaneku, mille eesmärk oli majandada ja kontrollida hundipopulatsiooni, ilma et oleks olnud vaja teha lepingu artikli 9 kohaseid erandeid. Ettepaneku toetuseks esitatud peamine argument oli see, et huntide arv Euroopas on pärast konventsiooni jõustumist oluliselt suurenenud ning range kaitsetase ei ole seetõttu vajalik. Alalise komitee 38. koosolekul otsustas eesistuja mitte panna ettepanekut hääletusele, märkides, et suur hulk konventsiooniosalisi ei ole valmis selles küsimuses seisukohta võtma. Šveits teatas, et soovib ettepaneku juurde tagasi pöörduda, kui tehakse kättesaadavaks aruandlus, mis on koostatud nii vastavalt Berni konventsiooni resolutsioonile nr 8 (2012) liikide ja elupaikade kaitsestaatuse kohta kui ka ELi elupaikade direktiivi[3] artiklile 17.

Šveitsi praeguses ettepanekus esitatakse samad argumendid kui 2018. aasta ettepanekus. See põhineb liigiga seotud positiivsel arengul kõikjal Euroopas ja väidetaval vajadusel ühtlustada konventsiooni kohast kaitsestaatust, sest mõned lepinguosalised on kehtestanud huntide range kaitsestaatuse suhtes reservatsioone. Ettepaneku vastuvõtmise korral antaks kogu Euroopas hundipopulatsioonidele kõige madalam kaitsestaatus hoolimata sellest, et neil on lepinguosaliste territooriumidel ja biogeograafilistes piirkondades erinev kaitsestaatus ja erinevad suundumused.

Alates 2018. aastast on kättesaadav ajakohastatud teave kõnealuse liigi kaitsestaatuse kohta.

Viimased IUCNi punase raamatu kriteeriumide kohased hinnangud pärinevad 2018. aastast. Euroopa Liidus ja selle naaberriikides asuvast üheksast peamiselt piiriülesest hundipopulatsioonist on vaid kolm „soodsas seisundis“, samas kui kuus populatsiooni on „ohualtid“ või „ohulähedased“[4]. IUCNi punase raamatu hinnangu kohaselt on Šveitsi kesk- ja lääneosa Alpide hundipopulatsioon ning Skandinaavia Norra populatsioon mõlemad „ohualtid“.

Lisaks näitab liikmesriikide aruannetel põhinev ELi tasandi 2020. aasta hinnang huntide kaitsestaatuse kohta, et seitsmest ELi biogeograafilisest piirkonnast kuues on see liik endiselt ebasoodsas või ebapiisavas kaitsestaatuses[5]. Kuigi populatsiooni ja leviala suundumused üldiselt paranevad ja näitavad, et liik hõivab osaliselt uuesti oma ajaloolist leviala, ei ole ta veel enamikus liikmesriikides ega biogeograafilistes piirkondades saavutanud soodsat

---

2 Vt Euroopa floora ja fauna ning nende kasvu- ja elupaikade kaitse konventsiooni seletuskiri (https://rm.coe.int/16800ca431)

3 Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992).

4 https://www.iucnredlist.org/species/3746/144226239

5 https://nature-art17.eionet.europa.eu/article17/species/summary/?period=5&group=Mammals&subject=Canis+lupus&region

kaitsestaatust[6]. Liik on endiselt ohustatud ja suure surve all ning inimtegevusest tingitud suremus on suur (salaküttimine).

2021. aastal tehti kättesaadavaks ka Berni konventsiooni resolutsiooni nr 8 (2012) kohase aruandluse tulemused[7]. Ajavahemiku 2013–2019 kaitsestaatust käsitlev aruandlus oli katseetapis ja kõik konventsiooniosalised ei ole sellele aruandlusele kaasa aidanud. Šveits ja Norra, kes on piiriülese hundipopulatsiooni levialariigid koos ELi liikmesriikidega, on oma aruanded saatnud. Aruande kohaselt on Šveitsis hundi kaitsestaatus kontinentaalses biogeograafilises piirkonnas, mis on üks riigi kahest biogeograafilisest piirkonnast, ebasoodne ja ebapiisav. Norra teatas, et mõlemas tema riigi biogeograafilises piirkonnas on liigi kaitsestaatus teadmata.

Euroopa Liit tunnistab täielikult probleeme, mis tulenevad inimeste ja huntide kooseksisteerimisest, kui viimaste arvukus ja leviala suurus taastuvad. Need probleemid nõuavad valvsust ja olukorra pidevat jälgimist. Sellise jälgimise tulemuste põhjal võib olla vaja kaaluda täiendavaid meetmeid, sealhulgas huntide kaitse kehtiva raamistiku hindamist. Euroopa Liit hindab olukorda, võttes arvesse alalise komitee eelseisva kohtumise tulemusi. Praeguses etapis, võttes arvesse eespool esitatud uusimaid andmeid, ei ole Šveitsi ettepanek alandada huntide kaitsestaatust kogu Euroopas teaduse ja kaitse seisukohast põhjendatud. Samuti ei ole ettepanek kooskõlas praeguse õigusliku kaitsestaatusega, mis on sellele liigile antud elupaikade direktiivi IV lisaga. Ei ole saavutatud ei Berni konventsiooni ega elupaikade direktiivi peamist eesmärki tagada liigi soodsa kaitsestaatuse taastamine ja säilitamine. Range õiguslik kaitsestaatus on ilmselt vajalik, et toetada pingutusi liiki ähvardavate peamiste ohtude kõrvaldamisel. Kehtiv õigusraamistik võimaldab liigi käimasolevat taastumist ja annab osalistele vajalikud vahendid konkreetsete probleemide lahendamiseks, sealhulgas võimaluse teha erandeid konventsiooni artikli 9 (ja elupaikade direktiivi artikli 16) alusel kooskõlas nõutavate tingimustega[8].

Šveitsi ettepanek ühtlustaks Berni konventsiooni kohast huntide kaitset, kohaldades kõikjal madalaimat kaitsestaatust. Võttes arvesse viimaseid kaitsestaatuse hinnanguid, on soovitatav tõhustada rahvusvahelist koostööd piiriüleseid hundipopulatsioone jagavate osaliste vahel, ning see võiks viia olemasolevate reservatsioonide tühistamiseni ning paremini koordineeritud kaitse ja majandamisalaste jõupingutusteni. Tuleb märkida, et Šveits ja Norra ei ole kehtestanud reservatsioone, mistõttu puudub vastuolu huntide õigusliku kaitsestaatuse vahel nendes riikides ja liikmesriikides, kellega nad hundipopulatsiooni jagavad.

Seetõttu tuleks Euroopa Liidul, tuginedes praegu kättesaadavale uusimale teaduslikule teabele ja kooskõlas kehtiva ELi õigusraamistikuga, olla vastu Šveitsi ettepanekule viia hunt (*Canis lupus*) lepingu II liitest (rangelt kaitstavad loomaliigid) üle III liitesse (kaitstavad loomaliigid – reguleerimine on võimalik). Siiski jätkatakse huntide populatsiooni arengut ja inimestega kooseksisteerimisest tulenevate probleemide jälgimist.

---

6 2019. aastal teatasid liikmesriigid, et 39st biogeograafilise piirkonna riiklikust osast, kus hunte esineb, on nende kaitsestaatus soodne 18 osas.

7 Dokument T-PVS/PA(2020)03 – Resolutsiooni nr 8 (2012) kohane aruandlus (https://rm.coe.int/reporting-under-resolution-no-8-2012-period-2013-2018-final-report/16809fad04) ja ELi mittekuuluvate konventsiooniosaliste riikide kokkuvõtlikud tulemustabelid (https://www.coe.int/en/web/bern-convention/national-summary-dashboards)

8 https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search

3.2. Alalise komitee kodukorra muutmine

COVID-19 pandeemia tõttu kohtus lepingu alaline komitee 2020. ja 2021. aastal veebiplatvormi kaudu. Kogemused olid positiivsed, kuid näitasid vajadust kohandada lepingu kehtivaid eeskirju, vahendeid ja otsustusprotsesse uute töömeetodite ja vajadustega. Sekretariaat tegi koostöös Berni konventsiooni juhatusega ettepaneku teha lepingu artikli 13 lõike 6 kohaselt loodud alalise komitee kodukorras mitu muudatust (dokument **TPVs/Inf(2022)29**).

Lisaks sõnastuse täpsustamise ja järjepidevuse huvides soovitatud väiksematele redaktsioonilistele muudatustele puudutavad kavandatud muudatused järgmist:

- **Artikkel 1 – koosolekud:** viiakse sisse võimalus korraldada virtuaalseid kaugkoosolekuid ja hääletamist elektrooniliste vahendite abil;
- **Artikkel 2 – koosoleku kokkukutsumine:** lühendatakse alalise komitee koosoleku kokkukutsumise etteteatamisaega kuue nädalani (kahelt kuult);
- **Artikkel 6 – koosoleku dokumendid:** täpsustatakse infotehnoloogia kasutamist koosoleku dokumentide koostamisel ja saatmisel, sealhulgas kirjaliku menetluse või lihtsustatud kirjaliku menetluse (vaikiva nõusoleku menetluse) jaoks;
- **Artikkel 7 – kvoorum:** täpsustatakse kvoorumi mõistet (üle poole lepinguosalistest);
- **Artikkel 8 – hääletamine:** täpsustatakse hääletamise korda ja kirjaliku menetluse teel hääletamist;
- **Artikkel 11 – eesistuja:** täpsustatakse juhatuse liikmete valimise korda ja häälteenamuse suurust, juhul kui on vaja kolmandat hääletusvooru;
- **Artikkel 19 – juhatus:** juhatuse nõupidamistele lisatakse kvoorumi nõue ja artiklile 19 lisatakse säte c, milles täpsustatakse juhatuse konkreetseid ülesandeid;
- **1. liide – kohapealse hindamise suhtes kohaldatavad eeskirjad**: lisatakse nõue, et lepinguosaline ja kaebuse esitaja lepivad kokku ülesande täitmiseks määratava eksperdi ja vajaliku pädevuse osas, samuti lisatakse nõue, et vastuvõttev riik kannab kohaliku transpordi, suulise tõlke ja dokumentide tõlkimise kulud;
- **2. liide – vahenduse suhtes kohaldatavad eeskirjad**: lisatakse samasugused nõuded nagu kohapealse hindamise kohta.

Kõik muudatusettepanekud, mis käsitlevad virtuaalsete kaugkoosolekute pidamist ja kirjalikke menetlusi, on kooskõlas teiste mitmepoolsete keskkonnalepingute tavadega ning on vajalikud selleks, et kohandada lepingu töömeetodeid virtuaalse tööga.

Tehakse ettepanek lühendada alalise komitee koosoleku kokkukutsumise etteteatamisaega kuue nädalani, et võimaldada suuremat paindlikkust juhul, kui tekib vajadus alalise komitee erakorralise koosoleku järele. Kuna lepingu peamine otsustusorgan kohtub tavapäraselt kord aastas, eeldatakse selle sätte kasutamist üksnes erandolukordades.

Muudatusettepanekud, millega täpsustatakse juhatuse ülesandeid, vastuvõtva riigi ülesandeid seoses kohapealse uurimisega ja vahendamise eesmärgil tehtavate külaskäikudega ning nõutavat pädevuse ja ekspertide valimise alast kokkulepet, tulenevad praegustest lepingu toimimisega seotud tavadest. Neid seni kirjutamata eeskirju on ulatuslikult rakendatud ja lepinguosalised on need laialdaselt heaks kiitnud.

Seetõttu peaks Euroopa Liit kõiki alalise komitee kodukorra muudatusettepanekuid toetama.

Eespool toodut silmas pidades on vaja, et nõukogu võtaks vastu otsuse, et määrata kindlaks liidu nimel alalise komitee 42. istungil võetav seisukoht nii lepingu liidete muutmise ettepaneku kui ka alalise komitee kodukorra muutmise ettepanekute kohta. Kodukorra muutmise ettepanekud ei nõua kehtiva liidu õiguse muutmist.

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 9 on sätestatud, et „[n]õukogu võtab komisjoni [...] ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega […] kehtestatakse lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku“.

Mõiste „õigusliku toimega aktid“ hõlmab akte, millel on õiguslik toime asjaomase organi suhtes kehtiva rahvusvahelise õiguse normide alusel. Siia hulka kuuluvad ka sellised õiguslikud vahendid, mis ei ole rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad, aga mis „võivad mõjutada otsustavalt liidu seadusandja vastu võetud õigusaktide sisu“[9].

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Alaline komitee on lepinguga ettenähtud organ.

Aktid, mille alaline komitee peab vastu võtma, on õigusliku toimega aktid. Kavandatavad aktid on rahvusvahelise õiguse alusel siduvad kooskõlas lepingu artikliga 6. Kavandatavad aktid ei täienda ega muuda lepingu institutsioonilist raamistikku.

Seega on esildatud otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 9.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaalõiguslik alus sõltub eelkõige selle kavandatava akti eesmärgist ja sisust, mida liidu nimel võetav seisukoht puudutab. Kui kavandatava aktiga taotletakse kahte eesmärki või reguleeritakse kahte valdkonda ning üht neist võib pidada peamiseks või ülekaalukaks, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohasel otsusel olema üksainus materiaalõiguslik alus, st peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonna tõttu nõutav õiguslik alus.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Kavandatava akti peamine eesmärk ja sisu on seotud keskkonnaga.

Seepärast on esildatud otsuse materiaalõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 192 lõige 1.

4.3. Kokkuvõte

Esildatud otsuse õiguslik alus peaks olema ELi toimimise lepingu artikli 192 lõige 1 koostoimes ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 9.

[9] Euroopa Liidu Kohtu otsus, 7.10.2014, Saksamaa *vs.* nõukogu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

5. KAVANDATAVA AKTI AVALDAMINE

Kuna alalise komitee kavandatud aktidega muudetaks lepingu II ja III liidet ning alalise komitee kodukorda, on asjakohane need vastuvõtmise korral avaldada *Euroopa Liidu Teatajas*.

2022/0332 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa looduskeskkonna ja looduslike elupaikade kaitse konventsiooni alalise komitee 42. koosolekul

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Liit sõlmis nõukogu otsuse 82/72/EMÜ[10] alusel Euroopa floora ja fauna ning nende kasvu- ja elupaikade kaitse konventsiooni (Berni konventsioon) (edaspidi „leping“), mis jõustus 1. septembril 1982.

(2) Lepingu artikli 17 kohaselt võib alaline komitee vastu võtta otsuse muuta lepingu liiteid.

(3) Alaline komitee peab oma 29. novembrist 2. detsembrini 2022 toimuval 42. koosolekul vastu võtma otsuse lepingu II ja III liite muutmise kohta.

(4) Kooskõlas lepingu artikli 13 lõikega 6 on alaline komitee koostanud oma kodukorra ja vastavalt kodukorra artiklile 21 võib alaline komitee seda muuta.

(5) Alalist komiteed kutsutakse üles oma 29. novembrist 2. detsembrini 2022 toimuval 42. koosolekul samuti vastu võtma oma kodukorra muudatused.

(6) On asjakohane määrata kindlaks Euroopa Liidu nimel alalises komitees võetav seisukoht, kuna mõlemad kõnealused otsused on liidule siduvad.

(7) Šveits esitas ettepaneku viia hunt (*Canis lupus*) lepingu II liitest (rangelt kaitstavad loomaliigid) üle III liitesse (kaitstavad loomaliigid – reguleerimine on võimalik).

(8) Praeguste andmete põhjal ei ole hundipopulatsiooni kaitsestaatuse alandamine teaduse ja kaitse seisukohast põhjendatud. Liik on kontinendi eri osades endiselt erinevas kaitsestaatuses ja ELis on tema kaitsestaatus hinnatud soodsaks ainult 18 osas 39st biogeograafilise piirkonna riiklikust osast. Seda kinnitavad liigi kaitsestaatuse kohta kättesaadavaks tehtud uuemad teaduslikud andmed aruandlusest, mis on koostatud vastavalt elupaikade direktiivi artiklile 17 ja Berni konventsiooni resolutsioonile nr 8 (2012). Liik on jätkuvalt ohustatud, samuti on esile kerkinud piirdetarade ning koera ja hundi hübridiseerumisega seotud ohud, mis kõik räägivad range kaitsestaatuse säilitamise kasuks.

(9) Seetõttu tuleks liidul olla Šveitsi ettepaneku vastu.

[10] EÜT L 38, 10.2.1982, lk 1.

(10) Lepingu sekretariaat esitas koostöös juhatusega alalise komitee kodukorra kohta mitu muudatusettepanekut, mille abil kohandada lepinguga seotud töömeetodeid ja -korda uute virtuaalsete töömeetodite ja -vahenditega.

(11) Kodukorra muudatusettepanekud järgivad praktikat, mis on juba kasutusel teiste mitmepoolsete keskkonnalepingute või praeguse lepinguga seotud tegevuse juures ning on laialdaselt heaks kiidetud.

(12) Seetõttu peaks Euroopa Liit kodukorra muudatusettepanekuid toetama,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu nimel Euroopa looduskeskkonna ja looduslike elupaikade kaitse konventsiooni alalise komitee 42. koosolekul võetav seisukoht on järgmine:

(1) olla vastu ettepanekule viia hunt (*Canis lupus*) II liitest (rangelt kaitstavad loomaliigid) üle III liitesse (kaitstavad loomaliigid – reguleerimine on võimalik);

(2) toetada alalise komitee kodukorra muudatusettepanekuid, mis on esitatud dokumendis TPVS/Inf(2022)29.

Artikkel 2

Liidu esindajad võivad vastavalt alalise komitee 42. koosolekul toimuvale arengule kohapealsete koordineerimiskoosolekute käigus liikmesriikidega konsulteerides kokku leppida artikli 1 lõikes 2 osutatud seisukoha täpsustamises ilma nõukogu täiendava otsuseta.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud komisjonile.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja